

PROTOKÓŁ

Piérwszego Ogólnego Zwyczajnego Zebrania

AKCYONARYUSZÓW

BANKU GALICYJSKIEGO

dla Handlu i Przemysłu

odbytego na dniu 25^{go} Maja 1870 roku.

KRAKÓW,

W DRUKARNI UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

pod zarządem Konstantego Mańkowskiego.

1870.

3676

PROTOKÓŁ

Piérwszego Ogólnego Zwyczajnego Zebrania

AKCYONARYUSZÓW

BANKU GALICYJSKIEGO

dla Handlu i Przemysłu

odbytego na dniu 25^{go} Maja 1870 roku.

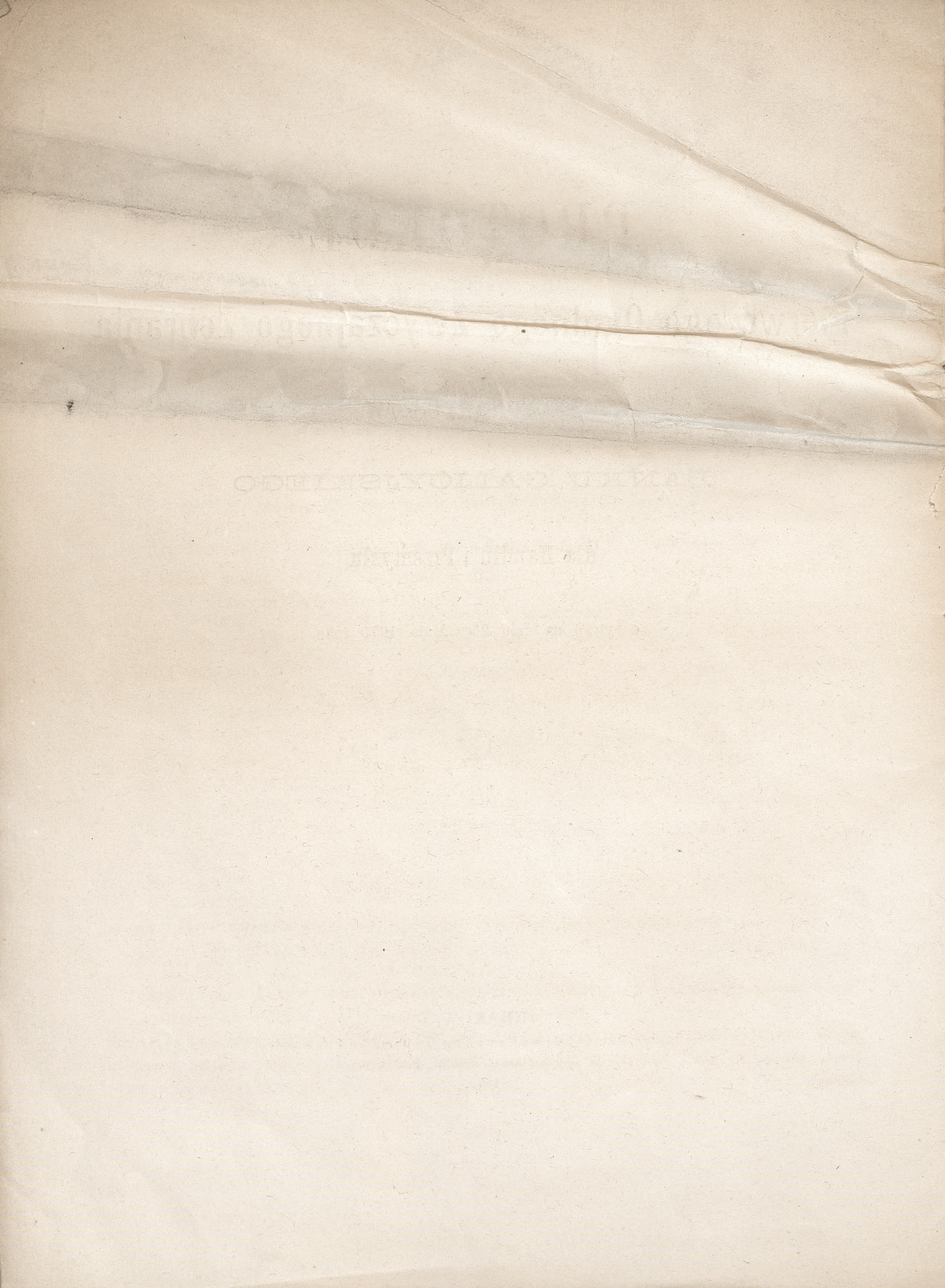

KRAKÓW,

W DRUKARNI UNIwersytetu Jagiellońskiego

pód zarządem Konstantego Mańkowskiego.

1870.

Prezydujący zagał posiedzenie następującą przemową:

„Szanowni Panowie!

Prezes Rady Zawiadowczej naszego Banku, Adam hr. Potocki, zatrzymany w Wiedniu obowiązkami służby publicznej, polecił mi wytłómaczyć przed Szanowném Zgromadzeniem powody jego nieobecności.

Dopełniając tego zlecenia, nie mogę nie wyznać żalu, że na Piérwszém Ogólném Zebraniu, krzesło to nie jest zajętem przez męża, który do założenia naszego Banku głównie się przyłożył i który od żadnego dobro kraju na celu mającego przedsięwzięcia ręki nie cofa.

W zastępstwie tego męża spotyka mnie dziś zaszczyt przewodniczenia naszemu zebraniu; zaszczyt tém większy dla mnie, że od niedawnego jeszcze czasu mam przyjemność liczyć się do grona mieszkańców tego kraju.

Dyrekcya Banku przedstawi Wam Szanowni Panowie wierny obraz prac, rozwoju i otrzymanych rezultatów naszej Instytucyi. Rezultaty te nie są, jak to dziś często miewa miejsce, bajeczne lub kolosalne, bośmy do tego celu drogą spekulacyj giełdowych, lub ryzykownych przedsięwzięć nie zmierzali. Odpowiednio do myśli, która wywołała założenie Banku, postawiliśmy sobie za zadanie: przez pracę, zabiegłość, oszczędność w wydatkach, rzetelność i ścisłość w działaniach, zdobyć poważną w świecie handlowym i finansowym pozycję, a krajowi oddać prawdziwe posługi.

Z chlubą i przyjemnością możemy powiedzieć, że cel ten został osiągnięty, bo Instytucya nasza dziś już używa powszechniej powagi, a piérwszorządne Zakłady finansowe szukają zawiązania z nami stosunków.

Nie raz doszły do naszej wiadomości zażalenia, że nic nie robimy dla podniesienia na giełdzie, choćby sztucznego, kursu naszych Akcyj. Nie będziemy taili, że te zażalenia przyjęliśmy obojętnie, bo nam wcale nie szło o to, aby na grze naszych Akcyj jedni zyskiwali, a drudzy ponosili straty — tego systematu widzieliśmy wszędzie smutne przykłady, a podobny kierunek był najwstrętniejszy moralnemu usposobieniu, dążnościom a nawet przekonaniu Zarządu, który chciałby podniesienie Akcyj widzieć opartém tylko na rzeczywistych rezultatach działań Instytucyi.

Zdaniem naszym było rozwijać i ułatwiać pracę ekonomiczną w kraju, przychodzić w pomoc handlowi, przemysłowi i rolnictwu, otwierać źródła kredytu, rozlewać je po kraju, nawet w odległe, pod lichwą jęczące okolice; na téj drodze, na drodze każdej poczciwej pracy czas i wytrwałość są najgłówniejszemi, najważniejszymi czynnikami.

Otóż Panowie, czasu nam brakowało, bo stajemy przed Wami ledwo po kilku miesiącach istnienia, a każdy człowiek praktyczny oswojony z interesami, każdy czy rękodzielnik czy rolnik wie dobrze, że w kilku miesiącach można coś obmyśleć, rozpocząć, ale dokonać nic ważnego niepodobna.

Pomimo jednak, że zaledwo żyć zaczęliśmy, żeśmy się łamali ze wszystkimi od początków nieodstępniemi trudnościami, rezultat osiągnięty w zyskach doszedł do cyfry, która, mamy nadzieję, potrafi Was Szanowni Panowie zadowolnić. Co zaś do wytrwałości, której

brak naszemu ogółowi zarzucają, możecie Szanowni Panowie być pewni, że Zarządowi na niej nie zbędzie, że się przeszkodami nie zrazi i od przyjętego kierunku pracy spokojnej ekonomicznej nie odstąpi, a może już w niedalekiej przyszłości przedstawimy Wam owoce naszych usiłowań, nie tylko w otrzymanych dla Was zyskach, ale w praktycznej, powszechnie uznanej użyteczności dla kraju.

Dyrekcya przedstawi Wam Sprawozdanie działań Banku w dniu 30 kwietnia, a rezultat rachunkowy, który Panowie macie w rękach, najściślej sprawdzony został przez Radę Nadzorczą co do cyfr nietylko z księgami, ale z korespondencyami i dokumentami.“

Po tém przemówieniu prezydujący odczytał następny porządek dzienny:

1. Sprawozdanie ze stanu i biegu interesów Banku, za czas od rozpoczęcia czynności, to jest od dnia 10 Czerwca 1869, do dnia 30 kwietnia 1870 r.

2. Wybór trzech członków Rady Radzorczej w miejsce wylosowanych. Poczém zaprosił na skrutatorów p. Stanisława Feintucha, bankiera krakowskiego i p. Stefana Muczkowskiego, notaryusza; na trzymającego pióro p. Dyonizego Skarzyńskiego, jeneralnego sekretarza Banku.

Z kolei stósownie do porządku dziennego hr. Henryk Wodzicki, Dyrektor Banku, odczytał następujące sprawozdanie z czynności Banku Galicyjskiego dla Handlu i Przemysłu:

Po raz pierwszy mamy zaszczyt złożyć Wam Panowie sprawozdanie z działań Instytucyi utworzonej przez Was w celu posilkowania i rozwoju Handlu i Przemysłu krajowego.

W Sprawozdaniu naszym obejmujemy okres od dn. 10 Czerwca r. z. to jest od dnia rozpoczęcia czynności Banku aż po koniec Kwietnia 1870 r. Okres ten obejmuje nominalnie miesiące 10 i dni 20; w rzeczywistości zaś wynosi 7—8 miesięcy. Pierwsze bowiem trzy miesiące, poświęcone pracom organizacyjnym, wyszukiwaniu zdolnych pracowników zawiązaniu stosunków, wytworzeniu klienteli, przełamaniu trudności, z którymi każda nowo w życie wchodząca instytucja walczyć musi: te pierwsze trzy miesiące są właściwie epoką przygotowawczą dla Banku.

Gdy pierwiastkowe i organizacyjne czynności zaledwie ukończone zostały, spotkaliśmy się z przesileniem finansowém w Austrii, które znowu ogólną stagnacyę za sobą pociągnąć musiało.

Rezultaty więc po koniec roku 1869 otrzymane, niemogłyby w żadnym razie służyć za wskazówkę stanu i przyszłości Instytucyi naszej. W takim położeniu rzeczy Rada Zawiadowcza, z uwagi że przedstawienie bilansu i projektu rozdziału zysków po koniec r. 1869 nie może dać jasnego obrazu zadania i przyszłości Banku naszego, postanowiła tę właściwie przygotowawczą sześciomiesięczną epokę czynności naszych, połączyć z rokiem bieżącym i w końcu dopiero tego roku sporządzić inwentarz i zrobić projekt rozdziału zysków jednorazowo, za cały peryod od d: 10 Czerwca 1869 do 31 Grudnia 1870.

Tymczasowo zaś opierając się na art. 61 ustawy po dokładném zbadaniu ksiąg i stanu rachunkowego, Rada Zawiadowcza przekonawszy się, że osiągnięte zyski przedstawiają dostateczny fundusz do wypłacenia pierwszego kuponu, poleciła wypłatę takową po 2 Złr. w. a. na każdą akcyę, (na którą 40% czyli 80 Złr. w. a. wypłacone zostało) skutecznić, na pierwszém zaś zwyczajném ogólném zebraniu, przedstawić bieg czynności i stan interesów, jak niemniej stan rachunkowy, aż po dzień ostatni kwietnia r. b.

Wypłata po Złr. 2 od akcyi we właściwym czasie nastąpiła. Obraz zaś czynności Banku naszego i stan rachunkowy, niniejszém mamy zaszczyt przedstawić Panom.

Główném zadaniem Banku naszego jest rozwijanie i ułatwianie kredytu w handlu i przemyśle krajowym, połączone z usiłowaniem, by handel i przemysł przybierał formy najkorzystniejsze dla pracy ekonomicznej w kraju.

Handel zbożem. Przedewszystkiém zwróciliśmy uwagę na zboże, jako główny produkt kraju naszego, i tu od razu okazała się potrzeba zbudowania spichrzu w Krakowie: nieład bowiem w handlu zbożowym głównie

ztąd pochodzi, że pomimo licznych i dogodnych komunikacji lądowych i wodnych, ani jeden magazyn zbożowy dotąd nie istniał w Krakowie; nie było nawet żadnego w całej zachodniej Galicyi, w bezpośredniem połączeniu z koleją żelazną Karola Ludwika, tą główną linią transportu zboża naszego.

Spichrz. Rada zawiadowcza upoważniona przez Dyrekcyę do zakupienia placu przy stacyi kolei północnej w Krakowie i zbudowania spichrza na 20,000 korcy zboża. Dyrekcyja zajmąwszy się z całą gorliwością tak ważnym przedmiotem, zdołała wynaleść i zakupić plac jak najdogodniej położony; i w przeciągu pięciu miesięcy wybudować spichrz na rozmiar wyżej oznaczony i połączyć go szynami z dworcem kolei żelaznej północnej. Spichrz ten położony jest na placu przy ulicy warszawskiej pod Nr. 139, rozszerzony nabytą od miasta częścią dawnego wału miejskiego, tak że obecnie dotyka bezpośrednio do dworca kolei żelaznej.

Komitet zarządzający akcyzą miejską, przychodząc w pomoc usiłowaniam Banku, ułatwienie handlu na celu mającym, dozwolił z zastrzeżeniem odpowiedniej kontroli, żeby przedmioty akcyzie ulegające, w spichrzu bankowym składane, dopiero wtenczas do opłaty akcyzy pociągane były, gdy ze spichrza do miasta wprowadzane będą.

Otwarcie i oddanie rzonego spichrza nastąpiło z końcem r. z. Od owego czasu do ostatniego kwietnia r. b. to jest w przeciągu miesięcy czterech, ruch zboża w nim był następujący.

weszło do spichrza zboża cent. wied.	. 23,288
wyszło ze spichrza	„ „ „ . 18,612

Czysty zysk banku z tych obrotów pochodzący wynosi z dniem ostatnim kwietnia 3,347 Złr. 35 c. w. a.

Wiadomo jest powszechnie, jak niekorzystne w r. b. są konjunktury handlu zbożowego, rezultat jednakże jakiśmy mimo tego w pierwszych czterech miesiącach r. b. otrzymali, daje nam przekonanie: że przy rozszerzających się stosunkach Banku, wśród pomyślniejszych warunków handlu wywozowego, interes ten szerokie przybierze rozmiary; zapewniając producentom łatwiejszy i korzystniejszy na wielkich targach odbyty, dając im możliwość przy pomocy zaliczeń na złożone w spichrzu zboże, wyczekania właściwej do sprzedaży chwili: stanie się obok tego źródłem znacznych dla Banku dochodów.

Domy komissowe. Usiłowania nasze nie ograniczyły się na Krakowie: pragnęliśmy odrazu sięgnąć dalej na prowincyę i urządzić ajencye w tych mianowicie miejscowościach, które skupiają w sobie handel i przemysł okolicy, a które dotąd z kredytu dobrze uorganizowanego korzystać nie mogły. Doprowadzić kredyt do tych miejscowości, ożywić ich przemysł: ująć w pewien systemat handlowy ich stosunek z Krakowem, uważała Dyrekcyja Banku, za jedno z główniejszych zadań swoich.

Szło przedewszystkiem o wyrobienie odpowiedniej formy, w którejby kontrola banku dokładnie wykonywaną, odpowiedzialność zaś jego za czynność ajencyj ograniczoną być mogła.

Ustanawianie filii nie odpowiadałoby temu ostatniemu mianowicie warunkowi, a w każdym razie byłoby zbyt kosztownem. Urządzamy zatem samoistne Domy Komisowe, działające pod kontrolą Banku, z obowiązkiem zastosowania się do wydanych im instrukcyj; samoistne o tyle wszakże, że posiadając oddzielną firmę, złożoną z tylu ludzi znanych i poważanych w kraju, dobrze ze stosunkami pieniężnymi i bezpieczeństwem kredytu okolicy swój obeznanych, odpowiadają same za swe czynności w obec trzecich osób; w stosunku zaś z Bankiem korzystają z udzielonej im pomocy kapitałowej i kredytu, którego wysokość uchwałami Rady Nadzorczej jest oznaczoną.

Bank za czynności przez Dom Komisowy, zgodnie z wydaną mu instrukcją dokonane, przyjmuje odpowiedzialność do 60%; pozostałe 40% ciążą na odpowiedzialności domu; i w tym samym stosunku następuje po skończonym roku rozdział zysków, między Bankiem i Domem Komisowym.

Urządziliśmy dotąd pięć Domów Komissowych tego rodzaju, a mianowicie:

w Tarnowie	otwarty d.	1 Lipca	1869
w Stanisławowie	„ „	1 Sierpnia	„
w Rzeszowie	„ „	25 Września	„
w Jarosławiu	„ „	1 Października	„
w Wadowicach	„ „	1	„

Obecnie na domaganie się okolicznych obywateli, miejscowego Wydziału Powiatowego, oraz Rady Miejskiej, traktujemy o założenie Domu Komisowego w Sanoku.

Uznana ogólnie pożyteczność rzeczonych domów, poważanie i kredyt jakiego powszechnie doznają, zwiększający się codziennie zakres ich działania, jak najlepszą na przyszłość rokują nadzieję. Kierowane przez ludzi rozważnych, majątkowo odpowiedzialnych, zaszczyconych zaufaniem współobywateli: przyczyniają się one nie tylko do rozszerzania operacyj bankowych, ale stają się z postępem czasu i wykształceniem się stosunków handlowych, w coraz większych rozmiarach źródłem pomyślności krajowej.

Jakkolwiek Domy te są początkującymi jeszcze, obroty ich wekslowe i kasowe wynoszą wszakże z dniem 30 Kwietnia sumę 1.300,000 złr. w. a.; udział zaś Banku w czystych zyskach przez nie otrzymanych, wynosi po odtrąceniu procentu od kapitału, na otwarty rachunek przez Bank im udzielonego i dyskonty od weksli, z dniem ostatniego Kwietnia roku bieżącego kwotę 8,460 złr.

Ustawa nasza (Art. 6) do przedmiotów wchodzących w zakres czynności banku, zalicza popieranie i zakładanie w kraju wszelkich przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych i uczestniczenie w tym celu zakładaniu akcyjnych i wszelkich innych spółek i towarzystw.

Dyrekcja Banku uznając wszelkie korzyści i dogodności spółek akcyjnych, widziała się jednak zmuszoną rozpocząć czynności swe na tém polu od spółek udziałowych.

Zakłady fabryczne w Tenczynku. Upoważniona przez Radę Zawiadowniczą, na mocy uchwały z d. 20 Sierpnia 1869 r. Dyrekcja Banku zawiązała spółkę komandytową w Tenczynku, biorąc w niej udział w charakterze spółnika komandytowego do wysokości $\frac{31}{66}$. Spółka nabyła na własność zakłady Tenczyńskie, składające się z browaru, młyna parowego i gorzelnii; posiada obok tego własny, stale do zakładu przywiązany kapitał obrotowy, 100,000 złr. wynoszący.

Udziały Banku, łącznie z przypadającą na nie częścią kapitału obrotowego, spłacone zostały akcyami pierwszeństwa; czynny więc kapitał Banku przez nabycie zakładów Tenczyńskich nie uległ zmniejszeniu.

Bank przyjmując na siebie bankierstwo spółki, zobowiązał się dostarczać jej dalszego kapitału obrotowego, zastrzegając sobie bezpośredni wpływ na bieg interesów i szczegółową nad ich prowadzeniem kontrolę.

Bank zakupuje w drodze komissu, dla zakładów Tenczyńskich zboże dla młynu i browaru potrzebne.

Stosunek ten wzajemnych usług jest obustronnie korzystny, ułatwia on rozwój zakładów Tenczyńskich, które tym sposobem postawione są w możności wytrzymania konkurencyi i mają zapewnioną przyszłość.

Spółka Tenczyńska rozpoczęła swe czynności z d. 1 Września 1869 r. Rok jej fabryczny ukończy się z dniem ostatnim Czerwca r. b. Zyski więc jakie na udziały Banku przypadną, mogą być dopiero wprowadzone w bilans banku z końcem r. b. przedstawić się mający.

Fabryka cukru i rafinerya w Łubnie. Druga spółka udziałowa za staraniem Dyrekcyi Banku, zawiązaną została w celu nabycia i prowadzenia nowo wybudowanej fabryki cukru i rafineryi w Łubnie.

Bank wzięł w niej udział do wysokości 30%, jest bankierem i komisantem spółki, i przez ustanowionego administratora, zarządza jej interesami, wykonywając ściśle nad wszelkimi czynnościami kontrolę. Kontrakt spółkowy wchodzi w wykonanie z d. 1 Czerwca r. b. Fabryka ta na systemat dyffuzyjny urządzona, położoną jest w najdogodniejszych warunkach. Buraki w okolicy Łubna rodzą się obficie i są tańsze niż gdziekolwiek indziej, robotnik tani i ludność do uprawy buraków przyzwyczajona. Nie mamy tu więc do walczenia z żadnymi przeszkodami, nieodłącznymi przy nowo tworzących się tego rodzaju zakładach i z pewnością na znakomite korzyści dla Banku z interesu tego liczyć możemy.

Towarzystwo Budownicze. Narzekania na brak dogodnych mieszkań w Krakowie; zgłaszanie się z żądaniem, ażeby Bank podjął się budowy domów, spowodowały Dyrekcyę do zrobienia projektu Towarzystwa Budowniczego w Krakowie.

Pomimo znacznego udziału, jaki Bank na mocy uchwały Rady Zawiadowniczej przyjął w tém przedsiębiorstwie postanowił, pomimo bezpłatnej pomocy biurowej, jaką Towarzystwu zaofiarował: projekt ten który zamierzał pokonać trudności, z małego wykształcenia rzemieślniczej ludności pochodzące, i dać nowy popęd do przemysłu, tak mało w tym kierunku rozwiniętego, nie znalazł poparcia i z wielką szkodą dla miasta na czas późniejszy odłożonym być musiał.

Nie pozostało więc Dyrekcyi Banku, jak ograniczyć się tymczasowo na traktowaniu z Radą Miejską o nabycie placów na Kleparzu, ażeby nabywszy takowe znaleźć silniejszy punkt oparcia do wprowadzenia w życie zamierzonego Towarzystwa. W każdym jednak razie Bank uważając, że przedsiębiorstwo samo w sobie,

jest korzystnym i stanowczy wpływ na rozwój i pomyślność miasta wyrzeć może, gotów jest, gdyby Towarzystwo akcyjne do skutku nie przyszło, wytworzyć spółkę udziałową i rozpocząć budowę domów; tém bardziej że propozycje tego rodzaju już nam wielokrotnie czynione były.

Towarzystwo akcyjne Nafty i Wosku Ziennego. Uważając przemysł naftowy za jedno z obfitych źródeł bogactwa kraju, zwróciliśmy nań pilną uwagę i przekonaliśmy się: że przemysł ten cierpi po największej części na braku dostatecznego kapitału, któryby nie oglądając się na natychmiastowe korzyści, był w stanie ująć ten przemysł w systemat naturze jego odpowiedni.

By téj potrzebie zaradzić, zanim obcy kapitał i obcy przemysł bogactwem tém zawładnie, Dyrekcyja Banku wypracowała ustawę Towarzystwa Akcyjnego, eksploatacyi nafty i wosku ziemnego. Ustawa ta przyjęta przez Radę Zawiadowczą, zatwierdzona przez ministerstwo, dotąd w życie wejść nie zdołała. I tu Bank zdeklarował się wziąć $\frac{1}{4}$ wszystkich akcji pierwszej emisyi, przyjmując bankierstwo spółki; zawiązał stosunki z uzdolnionymi technikami i ludźmi nauki i ogłosił podpisy na akcye.

Dotąd jednakże nie udało się zebrać tylu podpisów, ile do ukonstytuowania Towarzystwa jest potrzebnym.

Obecnie Bank zamierza zaprosić wszystkich w przemyśle naftowym interesowanych, na zjazd do Krakowa, w celu wynalezienia środków i sposobów wprowadzenia w życie stowarzyszenia pożytecznego dla kraju i wielkie korzyści dla akcyonaryuszów przynieść mogącego.

Stosunek z Zakładami przemysłowemi. Nie spuszczać nigdy z uwagi interesu akcyonaryuszów, starając się zawsze o bezpieczne i korzystne umieszczanie kapitałów swoich; Bank nasz utwierdził się w przekonaniu, że działania czysto bankowej natury, w kierunku handlowym i cyrkulacyjnym, nie są wystarczające dla Galicyi. Kredyt czysto handlowy, kredyt ziemski, mają pomoc w rozmaitych instytucjach miejscowych i wiedeńskich; kiedy przeciwnie kredyt przemysłowy nie miał dotąd żadnego punktu oparcia. Przyjść mu w pomoc, wynajdywać formy kredytu, potrzebom przemysłu odpowiednio stowarzyszyć kapitał z przemysłem, Bank nasz uważa za jedno z ważniejszych zadań swoich.

Spółki projektowane, z których dwie, jakieśmy wyżej powiedzieli, już istnieją, inne zaś trochę prędzej lub później w życie wejść muszą, są konsekwentnym przeprowadzeniem przewodniej myśli Banku naszego.

Na téj samój opierając się idei, weszliśmy w stały stosunek z niektórymi znaczniejszymi zakładami przemysłowemi w kraju, celem dostarczania im kapitału obrotowego, w sposób dla obu stron dogodny, a dla Banku wszelkie bezpieczeństwo dający; staramy się również przez udzielenie kredytu przyjść w pomoc drobnemu przemysłowi krajowemu.

Interesa bieżące. Dyskonta weksli, otwieranie rachunków na złożone walory, przyjmowanie gotowizny na rachunek bieżący, komisowe kupno i sprzedaż papierów i t. p. czynności natury czysto bankowej, były przedmiotem codziennych zajęć naszych.

Co do dyskonty weksli staraliśmy się o ile możności przyjmować weksle z prowincyi, za pośrednictwem naszych Domów Komisowych, które to domy z jednej strony dają nam rękojmię znajomości stosunków pieniężnych i majątkowych osób, żądających kredytu wekslowego, z drugiej dają nam gwarancję własnej odpowiedzialności. Dyskonta tych weksli mogłaby przyjąć bardzo szerokie rozmiary, ułatwiając na prowincyi kredyt, mogłaby ożywić handel, przemysł i rolnictwo, dać między innymi nowy popęd do wypasu wołów, téj tak ważnej gałęzi przemysłu rolniczego we wschodniej Galicyi: gdybyśmy przy reeskoncie tego rodzaju weksli nie natrafiali na trudności i ograniczenia, w zasadach i formalnościach Banku Narodowego źródło swe mających.

Rachunki bieżące. Do rachunków bieżących zaprowadziliśmy Czeki, przyjmując na siebie charakter Kassjera prywatnych osób; płacąc obok tego procenty od składanej u nas gotowizny, oddajemy podwójną klientom naszym usługę.

Zawiązaliśmy stały tego rodzaju stosunek z Komitetem zarządu akcyzy w Krakowie. Codzienne wpływy składane są w kasie naszej, wypłata następuje na każde zażądanie; opłacamy obok tego umówiony procent za cały czas, przez który złożone pieniądze pozostają w kasie naszej.

Żałować należy, że stosunek rachunków bieżących, tak rozpowszechniony na całym zachodzie Europy i tak dla obu stron korzystny, dotąd nie wszedł w zwyczaj mieszkańców kraju naszego.

Obrót w rachunkach otwartych wynoszący cyfrę 11,297,992 Złr. w. a. świadczy o rozszerzającym się

zakresie czynności naszych. Bilety kassowe Banku naszego zaopatrzone są tabelką, wykazującą przyrost procentu na każdy dzień w roku. Wszystkie są wydane pod jedną datą, tak że wartość każdego z nich w danym dniu jest jednakową. Bilet na 50 Złr. przynosi $\frac{1}{2}$ c. w. a. Bilet na 100 Złr. przynosi 1 c. w. a. dziennie procentu. Mamy prawo sądzić: że tylko nieobeznanie się publiczności z dogodnościami i korzyściami, jaki ten papier w cyrkulację przyjęty przedstawia; obojętność publiczności na drobne codzienne zyski, jakie przynosi procent od pieniędzy na bieżące wydatki potrzebnych, jest powodem nieznacznój dotąd cyfry biletów naszych w obiegu będących. Nie mogą one służyć do lokacyi kapitału na czas dłuższy, ale przyjęte przez cyrkulację, są wybornym środkiem oprocentowania, chociaż po niskiej stopie, większej lub mniejszej kwoty pieniężnej, tworzącej zasób kassowy na codzienne lub tygodniowe wypłaty.

Dogodność biletów naszych jest tém większa, że lubo płatne są ze trzydniowém wypowiedzeniem, w rzeczywistości wypłacone bywają za okazaniem, i to nietylko w kasie Banku naszego w Krakowie, ale równie we wszystkich naszych domach komisowych i w kasie zakładów fabrycznych w Tenczynku.

Stan rachunkowy Banku naszego przedstawiany w dołączającym się wykazie.

Obrót po dzień 30 kwietnia 1870 jest następujący:

1. Ruch weksli po dzień 30 kwietnia	Złr.	3,332,778	c. 51 w. a.
2. W rachunkach bieżących i otwartych	„	11,297,992	„ 72 w. a.
3. Komis kupna i sprzedaż papierów	„	959,278	„ 80 w. a.
4. Ruch kassy	„	3,668,133	„ 64 w. a.
5. Obrót ogólny	„	21,373,058	„ 03 w. a.
Czyste zyski wynoszą ogółem	„	61,405	„ 86 $\frac{1}{2}$ w. a.

Rozdzielając tę sumę na dwa perjody wypada:

1. Od otwarcia banku d. 20 maja, do końca roku 1869 czyste zyski wynoszą Złr. 32,591 c. 34 w. a.
2. Od 1 stycznia, do 30 kwietnia r. 1870 . . . . . „ 28,814 „ 52 $\frac{1}{2}$ w. a.

Razem Złr. 61405 c. 86 $\frac{1}{2}$ w. a.

Przyjmując cyfrę czystych zysków w pierwszych czterech miesiącach r. b. otrzymanych, za zasadę do obliczenia zysku na cały rok 1870. Otrzymamy 9 $\frac{3}{7}$ % od kapitału zakładowego. Procent ten jednakże znacznie wyższym być musi, jeżeli zważymy że zakres działania Banku rozszerza się z dniem każdym; żeśmy w ostatnich czasach przyjęli agenturę Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego; Spółki kommissowej dla Rolnictwa i Przemysłu Rolniczego we Lwowie, oraz agenturę Kolei Lwowsko-Czerniowieckiej; że w rachunek nasz nie wchodzi rozmaite porozpoczynane interesa, między innymi cukrownia w Żubnie, o której mówiliśmy wyżej.

Taki jest z całą ścisłością i dokładnością przedstawiony stan interesów i czynności Banku naszego, po dzień ostatni kwietnia r. b. Sądymy że otrzymane przez nas rezultaty uznacie panowie za dostateczne i zadowalniające.

Bank nasz jakkolwiek powstał w epoce gorączkowego pędu do zakładania banków w Austrii, nie był tym pędem wywołany. Założyciele jego powzięli zamiar wprowadzenia w życie téj instytucyi w ówczas, gdy szła spekulacyj giełdowych, którego punktem kulminacyjnym była pierwsza połowa z. r, jeszcze nie istniał. Postanowili oni oprzeć się na zasadach spokojnej i poważnej pracy: zasady te konsekwentnie przeprowadzać uważamy za obowiązek obywatelski. Dla tychto powodów i rezultaty początkowej czynności naszej muszą być skromne. Nie zaangażowaliśmy się dotąd w żadne większych rozmiarów przedsiębiorstwo: upadłość znacznego domu bankierskiego w początkach b. r. w Krakowie nie dotknęła nas wcale; a idąc drogą raz wytkniętą mamy przekonanie, że korzyść akcyonariuszów z korzyściami kraju połączyć potrafimy.

Zyski Banku naszego pochodzą dotąd wyłącznie prawie z codziennych bieżących interesów; cyfra ich jest jednakże tego rodzaju, że z głębokim przekonaniem twierdzić możemy, że byt Instytucyi jest zapewniony, że kapitał w akcyach naszych równie korzystnie jak w akcyach innych, starszych tego rodzaju instytucyj lokowanym być może.

Wykazaliśmy wyżej powody, które skłaniały Radę Zawiadowniczą do połączenia kilku miesięcy roku upływnego z rokiem bieżącym, i przedstawieniu do zatwierdzenia Panom dopięro na następném zwyczajném ogólném zebraniu, inwentarza i bilansu bankowego, oraz projektu do rozdziału zysków na cały peryod od 10 czerwca 1869 aż do końca roku 1870.

Sądzimy że powody te uznacie Panowie za uzasadnione i stawiamy na zakończenie wniosek treści następującej:

„Zgromadzenie ogólne uznając słusność powodów dla których Rada Zawiadowcza przedstawienie bilansu rocznego i rozdziału zysków, oraz pokwitowanie Dyrekcyi z rachunków odłożyła do następnego ogólnego zebrania, przyjmuje przedstawione sprawozdanie do wiadomości, i upoważnia też Radę (o ile otrzymane i otrzymać się mające czyste zyski wystarczającymi będą) do wypłacenia na drugi Kupon w lipcu przypadający, stosunkowego dalszego zaliczenia na dywidendę, które na następném zwyczajném ogólném zebraniu, za cały peryod od 10 czerwca 1869 do końca roku 1870 wykazaną zostanie“.

Po skończoném sprawozdaniu członek Rady Nadzorczej p. Henryk Kieszkowski odczytał poświęcenie téjże Rady następującej treści:

„Rada Nadzorcza po szczegółowém sprawdzeniu wszelkich cyfr stanem rachunkowym objętych nie tylko z księgami i kasą, lecz nadto z dowodami rachunkowemi cyfry te stwierdza.

Kraków, d. 19 Maja 1870.

Wice-Prezes:
Alexander Makowski.

Członkowie Rady Nadzorczej:
Henryk Kieszkowski.
Juliusz August John.

Następnie Prezydujący oświadcza, iż ze strony Akcyonaryuszów żadne uwagi ani wnioski co do stanu rachunkowego (zamieszczonego na końcu niniejszego sprawozdania) ani do Rady Nadzorczej, ani do Dyrekcyi komunikowane nie były; prosi zatem Dyrektora, hr. Henryka Wodzickiego, aby powtórnie odczytał wniosek sprawozdaniem objęty.

„Zgromadzenie ogólne uznając słusność powodów, dla których Rada Zawiadowcza przedstawienie bilansu rocznego i rozdziału zysków, oraz pokwitowanie Dyrekcyi z rachunków odłożyła do następnego ogólnego Zebrania, przyjmuje przedstawione sprawozdanie do wiadomości, i upoważnia też Radę (o ile otrzymane i otrzymać się mające czyste zyski wystarczającymi będą) do wypłacenia na drugi Kupon w lipcu przypadający, stosunkowego dalszego zaliczenia na dywidendę, które na następném zwyczajném ogólném zebraniu, za cały peryod od 10 czerwca 1869 do końca roku 1870 wykazaną zostanie.“

Wniosek ten podany pod głosowanie znaczną większością głosów przyjętym został.

Przechodząc do drugiej czynności porządkiem dziennym objętej, przystąpiono do wyborów trzech członków Rady Nadzorczej.

Prezydujący odczytuje Art. 34 Ustawy i oświadcza, iż skutkiem losowania wyszło z Rady Nadzorczej trzech Członków, a mianowicie: hr. Adam Potocki, prezes Rady, oraz pp. Henryk Kieszkowski i Gustaw Löbenstein, — zaprasza więc Zgromadzenie do wyboru trzech Członków Rady Nadzorczej w miejsce wychodzących.

Po obliczeniu i sprawdzeniu głosów okazało się, że największą liczbę otrzymali:

hr. Adam Potocki	głosów 501.
p. Henryk Kieszkowski	„ 470.
p. Gustaw Löbenstein	„ 376.

Początkiem Prezydujący ogłosił, że wylosowani trzej Członkowie na nowo znakomitą większością wybrani zostali.

Na tém posiedzenie ukończoném i zamkniętém zostało.

Wice-Prezes Rady Nadzorczej, prezydujący na zebraniu:

Jako skrutatorowie:

Stanisław Feintuch.
Stefan Muczkowski.

Alexander Makowski.

Biesiadecki.

Gustaw Piotrowski.
Felix Szlachtowski.

LISTA IMIENNA

Akcyonaryuszów Banku Galicyjskiego dla Handlu i Przemysłu w Krakowie

głosujących na pierwszym Zwyczajnym Ogólnym Zebraniu dnia 25 Maja 1870 roku.

Nr.	Nazwisko głosującego	Ilość złożonych Akcyj	Akcyje te dają prawo do głosów
a) Obecni.			
1	Wny Anczyc Władysław	15	1
2	„ hr. Badeni Władysław	75	5
3	„ Baranowski Teodor	75	5
4	„ Biesiadecki Władysław	35	2
5	„ Blau Maurycy	105	7
6	„ Chromy Dyzma	300	20
7	„ Deiches Józef	20	1
8	„ Deiches Salomon	105	7
9	„ Epstein Ferdynand	135	9
10	„ Epstein Juliusz	120	8
11	„ Feintuch Leon	300	20
12	„ Feintuch Stanisław	275	18
13	„ Fibich Władysław	60	4
14	„ Fuchs Edward	60	4
15	„ Hanicki Jan	90	6
16	„ Heimann Karol	50	3
17	„ Helcel Ludwik	300	20
18	„ Jawornicki Marcei	15	1
19	„ Januskiewicz Eustachy	300	20
20	„ Jeleński Napoleon	150	10
21	„ John August	300	20
22	„ Józefczyk Andrzej	30	2
23	„ Kaczkowski Karol	60	4
24	„ Kieszkowski Henryk	300	20
25	„ Kluczycki Stanisław	15	1
26	„ Koritschoner Maurycy	200	13
27	„ Kurtz Alexander	300	20
28	„ Lasocki Bronisław	300	20
29	„ Louis Józef	100	6
30	„ Łuszczkiewicz Antoni	42	2
31	„ Makowski Aleksander	300	20
32	„ Mendelsburg Albert	50	3
33	„ Miliewski Alfred	120	8
34	„ Muczkowski Stefan	60	4
35	„ hr. Mycielski Franciszek	100	6
36	„ Paszkowski Leon	130	8
37	„ Paszkowski Franciszek	225	15
Do przeniesienia		5217	343

Nr.	Nazwisko głosującego	Ilość złożonych Akcyj	Akcyje te dają prawo do głosów
	Z przeniesienia . . .	5217	343
38	Wny Piotrowski Gustaw	150	10
39	„ Polanowski Stanisław	75	5
40	„ Poller Adolf	76	5
41	„ Rappaport Arnold	200	13
42	„ Rappaport Dawid	120	8
43	„ Rembowski Edward	225	15
44	„ Riedel Teodor	15	1
45	„ Rydzowski Andrzej	69	4
46	„ Skarzyński Dyonizy	210	14
46	„ Soldraczyński Ignacy	75	5
48	„ Sołtyk Henryk	90	6
49	„ Szlachtowski Dr.	30	2
50	„ Teichmann Dr.	300	20
51	„ Trzetrzewiński Leon	125	8
52	„ Walkowski Jan	75	5
53	„ Warschauer Dr.	30	2
54	„ hr. Wodzicki Henryk	300	20
55	„ hr. Wodzicki Antoni	15	1
56	„ Zaleski Antoni	75	5
57	„ Zapalski Józef	15	1
	W ogóle . . .	7486	493
b) Głosujący przez Plenipotencję.			
58	Za G. Löbensteina, Karol Heimann	150	10
59	„ W. Leszczyńskiego, Marcei Jawornicki	50	3
60	„ Miliewskiego Xawerego, Alfred Miliewski	60	4
61	„ T. Ostaszewskiego, Marcei Jawornicki	100	6
62	„ hr. Adama Potockiego, Stanisław Kluczycki (do tego należy Sz. 1700 Akcyj pierwszeństwa)	75	19
63	„ R. Reitzensteina, W. Biesiadecki	35	2
64	„ Röblinga, Teodor Baranowski	200	13
65	„ Starowiejskiego Stanisława, Alfred Miliewski	100	6
66	„ W. Wolffa, Marcei Jawornicki	90	6
	Razem . . .	860	69
	W ogóle razem było . . .	8346	562

Prezydujący na zebraniu Wice-Prezes Rady Nadzorczej:

Alexander Makowski.

Skrutatorowie:

Stefan Muczkowski. Trzymający pióro: **Stanisław Feintuch.****Dyonizy Skarzyński.**

